

RESOLUCIÓ DE LA SINDICATURA DE GREUGES

QUEIXA RELATIVA AL DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ (CONTRACTACIÓ I GESTIÓ DE SERVEIS)

ANTECEDENTS

Descripció dels fets objecte de la queixa

El dia 3 de maig de 2023 una Associació va presentar una queixa en aquesta Sindicatura en què exposava la seva disconformitat amb diversos aspectes de la gestió del contracte de serveis del qual aquesta entitat és adjudicatària.

L'objecte del contracte és la gestió del servei de determinades places de menjador al menjador social La Terrasseta, adreçat a persones que es troben en situació d'extrema pobresa i exclusió social a la ciutat, mitjançant un contracte de gestió de serveis.

L'Associació exposa el següent:

- Contracte 1: aquest contracte havia d'acabar el 31 de desembre de 2021, però l'Ajuntament va demorar la tramitació del contracte següent, de manera que va haver de continuar prestant el servei en precari i sense el suport d'un veritable contracte, durant sis mesos més. Durant el primer semestre del 2022 l'entitat va ser obligada a acceptar dos acords de continuïtat amb els mateixos preus que el contracte inicial (de tres mesos cadascun), cosa que, a parer de l'associació, va suposar un greuge econòmic.

Per aquest motiu, el 29 de desembre de 2022 va presentar una reclamació patrimonial contra l'Ajuntament de Barcelona per l'import de 200.000 euros. En el moment de presentar aquesta queixa, la reclamació patrimonial estava pendent de resolució.

- Contracte 2: El nou contracte, que actualment encara està vigent, va entrar en vigor l'1 de juliol de 2022. El motiu de la queixa és la interpretació de l'estructura de preus, que es desglossa en un import fix i un import variable en funció del preu unitari dels àpats.

Actuacions fetes

Admesa a tràmit la queixa, la Sindicatura va iniciar la instrucció de l'expedient. Va estudiar els fets i la legislació aplicable amb la finalitat de valorar si s'havien aplicat els **principis de bona administració** per a la salvaguarda dels drets fonamentals a la ciutat.

Després d'examinar el contingut de la queixa i la documentació aportada per la persona interessada, es va considerar convenient dirigir-se a l'**Institut Municipal de Serveis Socials (IMSS)** per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada.

El dia 11 de maig de 2023 es va sol·licitar a aquest organisme la informació necessària per a l'estudi de la queixa. Atès que l'expedient de la reclamació patrimonial continuava en tràmit, el 13 de febrer de 2024 es va demanar a l'IMSS que complementés la informació relativa a aquest procediment de reclamació patrimonial.

En paral·lel, aquesta Sindicatura ha fet un seguiment de l'evolució del contracte vigent a través de la Plataforma de Serveis de Contractació Pública, ja que, si bé la data de venciment era el proper 30 de juny de 2024, recentment el contracte s'ha prorrogat fins al 31 d'octubre de 2024. Mentrestant, l'IMSS està licitant un nou contracte amb procediment obert al qual la promotora de la queixa no ha presentat oferta.

Resposta dels òrgans afectats

Els dies 12 de juny de 2023 i 15 de març de 2024 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. Els escrits exposen la tramitació donada als expedients de contractació i al procediment de responsabilitat patrimonial.

CONSIDERACIONS

1. El projecte “La Terrasseta”

L'Associació (d'ara endavant, també anomenada “AR”) és una entitat sense finalitat lucrativa que es va constituir com a associació el 22 de setembre de 1989 amb la missió d'impulsar un projecte sociosanitari integral de tractament per a persones amb addicció alcohòlica i sense llar.

L'article 2 dels seus estatuts estableix el seu caràcter aconfessional i defineix la finalitat fundacional, que és “pal·liar la situació de persones indigents sense llar oferint tractament lliure de drogues de dependència de l'alcohol, altres drogues i conductes addictives”.

El seu programa persegueix la rehabilitació de les persones beneficiàries fins a arribar a la reinserció complerta amb abstinència total i havent aconseguit un canvi d'estil de vida. D'acord amb el seu web, el tractament que ofereix consta de cinc fases, que es concreten en cinc projectes específics: a) furgoneta Rauxa, b) comunitat terapèutica (alberg), c) pisos terapèutics, d) reinserció laboral, i e) alta.

La quarta fase del tractament es duu a terme mitjançant el menjador social propi de l'associació, anomenat "La Terrasseta", que està al carrer de la Fraternitat, al barri de Gràcia. D'acord amb la darrera enquesta de satisfacció feta per l'entitat mateixa a les 150 persones que van fer un àpat el passat 24 d'abril de 2024, el 98% van mostrar-se satisfetes amb el servei, que presten persones rehabilitades de l'associació.

Aquest servei de menjador és el que ha estat contractat per l'Ajuntament de Barcelona per a una quantitat determinada d'àpats diaris, i són els dos darrers contractes els que són objecte de queixa davant aquesta Sindicatura.

Aquesta relació contractual es va iniciar l'any 2006 i ha estat vigent fins a l'actualitat mitjançant la concatenació de diversos contractes. En tots els casos, el procediment d'adjudicació va ser el negociat sense concurrència, justificat per raons tècniques, ja que es considerava que les prestacions només es podien encomanar a aquesta entitat.

2. Durada del contracte 1

La vigència del contracte 1 era de l'1 de gener de 2018 fins al 31 de desembre de 2021. Malgrat que les parts van endegar les negociacions per a un nou contracte durant el mes de setembre del 2021, no el van formalitzar fins el 30 de juny de 2022.

L'entitat assenyala **tres motius de queixa**: i) la demora injustificada de sis mesos per tramitar el contracte següent (que també els seria adjudicat amb data d'inici d'1 de juliol de 2022); ii) la imposició de dos acords de continuïtat que la van obligar a prestar el servei en precari, i iii) el greuge econòmic que va patir durant el primer semestre del 2022, ja que les condicions econòmiques no es van actualitzar.

- Demora en la tramitació

És un fet que la tramitació del contracte següent va partir una demora de sis mesos.

Per poder valorar si hi va haver manca de diligència per part de l'òrgan gestor del contracte, cal analitzar la cronologia i el contingut de la negociació entre les parts durant l'últim trimestre de l'any 2021:

- 02.09.2021: AR demana a l'IMSS celebrar una reunió per preparar el contracte següent.

- 06.9.2021: L'IMSS proposa dues dates possibles.
- 13.09.2021: Se celebra la reunió.
- 15.10.2021: L'IMSS informa de la nova estratègia de preus que estan aplicant a la resta de menjadors socials, i afirma que ja estan treballant en els plecs. Els serveis d'administració i serveis jurídics de l'IMSS encara arrossegueu els efectes del col·lapse provocat per la pandèmia, raó per la qual informen que caldrà fer un acord de continuïtat per cobrir el primer trimestre del 2022 i que el nou contracte començarà l'1 d'abril de 2022.
- 15.10.2021: AR s'hi mostra disconforme i demana que se n'augmenti el preu.
- 15.10.2021: L'IMSS informa que, per aplicació de la normativa, el preu de la pròrroga ha de ser el mateix que el del contracte prorrogat.
- 27.10.2021: AR envia signada l'acta de conformitat amb l'acord de continuïtat.
- 20.12.2021: Es formalitza el primer acord de continuïtat per a tres mesos.

De tot això se'n constata que l'IMSS va trigar quatre dies a respondre les peticions de l'entitat i onze dies a celebrar la reunió demanada. També se'n dedueix que, en aquestes dates, l'IMSS estava treballant en la preparació dels documents necessaris (plec tècnic i plec administratiu); que la nova proposta estaria en línia amb les condicions aplicables a la resta de menjadors socials finançats per l'Ajuntament, i que, una vegada es va verificar que el nou contracte no s'aprovaria a temps, va proposar una solució per regular el període transitori.

Quant a la referència a la pandèmia com a causa al·legada per l'Ajuntament per justificar la demora, AR considera que no és procedent, atès que la pandèmia havia acabat feia mesos i l'activitat era una de les considerades "essencials".

En aquest punt, cal destacar que aquesta Sindicatura no és aliena al fort impacte que la pandèmia va tenir en els processos administratius ordinaris de l'Ajuntament, com ara les licitacions.

Tal com es desprèn de les memòries de contractació¹ de l'Ajuntament dels anys 2020 i 2021, l'Administració municipal **va prioritzar els contractes d'emergència**, que són els aprovats mitjançant un procediment excepcional regulat en l'article 120 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic:

120.1. Quan l'Administració hagi d'actuar de manera immediata a causa d'esdeveniments catastròfics, de situacions que suposin un perill greu o de necessitats que afectin la defensa nacional, cal atèner-se al règim excepcional següent:

a) L'òrgan de contractació, sense obligació de tramitar expedient de contractació, pot ordenar l'execució del que sigui necessari per posar remei a l'esdeveniment produït o satisfer la necessitat sobrevinguda, o contractar lliurement el seu objecte, en tot o en

¹ <https://ajuntament.barcelona.cat/transparencia/ca/memories-contractacio>.

part, sense subjectar-se als requisits formals que estableix aquesta Llei, fins i tot el de l'existència de crèdit suficient. En cas que no hi hagi crèdit adequat i suficient, una vegada adoptat l'acord, s'ha de procedir a la seva dotació de conformitat amb el que estableix la Llei general pressupostària. [...]

d) Un cop executades les actuacions objecte d'aquest règim excepcional, s'ha d'observar el que disposa aquesta Llei sobre compliment dels contractes, recepció i liquidació de la prestació.

Això significa que es va prioritzar garantir la prestació efectiva dels serveis (tant els que ja es prestaven com altres nous derivats de les necessitats de la pandèmia) per davant de completar els processos administratius de tramitació dels expedients, que es van fer a posteriori.

En aquest punt, cal recordar que a l'Estat espanyol l'estat d'alarma va estar vigent des del 14 de març de 2020 fins al 9 de maig de 2021, tenint en compte totes les pròrrogues, i que la darrera es va aprovar mitjançant el Reial decret 956/2020, de 3 de novembre.

Per això, les prestacions de tots aquests expedients d'emergència que es van executar de manera anòmala en un any tan estrany com el 2020, es van haver de documentar després amb els expedients de contractació corresponents. Per això, sembla plausible que durant el 2021 l'IMSS encara arrossegues els efectes d'aquesta activitat administrativa extraordinària i és en aquest sentit que cal interpretar les referències al "col·lapse" dels serveis municipals d'administració i serveis jurídics.

- Acords de continuïtat

Davant l'impossibilitat d'enllaçar els dos contractes tal com estava planificat, l'IMSS, com a òrgan gestor responsable del contracte, va proposar com a solució transitòria una eina jurídica prevista en la normativa de contractes del sector públic: els **acords de continuïtat**.

Es regulen en l'article 29.4 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014 (d'ara endavant, "LCSP"):

[...] quan al venciment d'un contracte no s'hagi formalitzat el nou contracte que garanteixi la continuïtat de la prestació que ha d'efectuar el contractista com a conseqüència d'incidències resultants d'esdeveniments imprevisibles per a l'òrgan de contractació produïdes en el procediment d'adjudicació i hi hagi raons d'interès públic per no interrompre la prestació, es pot prorrogar el contracte originari fins que comenci l'execució del nou contracte i en tot cas per un període màxim de nou mesos, sense modificar la resta de condicions del contracte [...].

En aquest punt, és pertinent analitzar si hi va haver conformitat per part de la contractista, i cal concloure que sí que va acabar mostrant conformitat amb l'acord de continuïtat.

En l'expedient hi consten diversos correus electrònics de mitjan octubre del 2021 en què es mostra disconforme amb el preu, perquè considera que s'hauria d'augmentar. Però, dies després, consta que es va fer un tràmit d'audiència i que va signar un document denominat "acta de conformitat". I després va signar la formalització de l'acord.

Posteriorment se li va notificar el decret d'aprovació de l'acord, que incloïa el peu preceptiu de recurs en què s'informava de la possibilitat d'interposar un recurs d'alçada, acció que no va utilitzar. Finalment, aquesta resolució va ser publicada al perfil del contractant sense que fos impugnada.

- Preu dels acords de continuïtat

La promotora de la queixa manifesta que les condicions dels acords de continuïtat van ser desavantajoses i que van resultar en un enriquiment injust a favor de l'IMSS.

Com a informació prèvia, cal destacar que, d'acord amb l'article 29.4 de l'LCSP, els acords de continuïtat **només es poden acordar si es mantenen exactament les mateixes condicions econòmiques** del contracte que es prorroga. Per tant, la decisió de l'IMSS de no modificar el preu va ser correcta.

També cal recordar que, d'acord amb els plecs reguladors del contracte, el preu havia anat augmentant cada any, de manera que, si el 2018 l'import màxim anual era de 301.744,62 euros, el 2021 era de 310.887,73 euros, i va ser aquest darrer preu el que va servir de referència per remunerar els sis mesos dels acords de continuïtat.

3. Procediment de responsabilitat patrimonial respecte dels acords de continuïtat

El 29 de desembre de 2022 la promotora de la queixa va presentar una reclamació patrimonial pel sobrecost que considera que va assumir durant els sis mesos en què van estar vigents els acords de continuïtat.

En el moment de presentar la queixa davant aquesta Sindicatura, aquesta reclamació no havia estat resolta.

La institució de la responsabilitat patrimonial es troba recollida en l'article 106.2 de la Constitució espanyola i es regula, amb caràcter general, en els articles 32 a 34 de la

Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. En aquest sentit, en l'àmbit autonòmic, hi són aplicables els articles 81 a 87 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

També, en virtut de l'article 174 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, els ens locals responen directament dels danys i perjudicis causats als particulars en llurs béns i drets com a conseqüència del funcionament dels serveis públics.

Aquesta regulació estableix que, per estimar la responsabilitat patrimonial de les administracions públiques, s'ha d'haver produït un dany real i efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat i la lesió ha de ser antijurídica i a causa del funcionament normal o anormal dels serveis públics, sense haver-hi intervingut cap força major o l'actuació del perjudicat.

En data d'avui, entenem que la reclamació ja ha sigut resolta expressament, en sentit desestimatori. Segons l'informe de l'IMSS de 2 de març de 2024, l'1 de març de 2024 es va conferir el tràmit d'audiència a la interessada i se li va donar compte de l'informe jurídic de 27 de febrer de 2024 que va concloure que no s'havien acreditat ni els motius ni les despeses al·legades en la reclamació.

Quant al fons de l'assumpte, aquesta Sindicatura no entrarà en una anàlisi detallada, ja que l'informe jurídic de referència, del que la interessada té còpia, ja valora exhaustivament les partides i la documentació presentada.

Al nostre parer, i segons la documentació que conté l'expedient, la motivació de desestimació sembla raonada, ja que analitza **cada factura i despesa al·legada en la mesura en què està o no directament relacionada amb les condicions tècniques del servei**, unes condicions establertes per l'IMSS mitjançant els plecs reguladors. Sembla lògic que, atès que el menjador funciona més enllà dels 152 àpats diaris, l'IMSS exigeixi que es mostri la vinculació de cada factura i que les quantitats s'ajustin als 152 àpats. Així, l'IMSS conclou que "les demandes econòmiques fetes per l'Associació, amb la seva documentació entregada, divergeixen notòriament amb els càlculs fets per l'IMSS, així com de l'exigit per contracte i directament imputable a la gestió del contracte".

Pel que fa a qüestions formals del procediment, i tenint en compte el termini màxim de sis mesos per resoldre aquest tipus de procediments (art. 91 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques), **és evident que la resolució s'ha emès amb deu mesos de retard.**

Aquesta actuació no es correspon amb **el principi de bona administració**, que inclou el deure de l'Administració de resoldre expressament les peticions i les reclamacions

que li presenti la ciutadania i de donar resposta a les sol·licituds que aquesta adreça a l'Administració. Així ho estableix també l'article 30 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i l'article 53 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, que menciona l'obligació de les administracions públiques catalanes de dictar una resolució expressa en tots els procediments i notificar-la.

4. Disconformitat amb la interpretació de les condicions econòmiques del contracte 2

Respecte al contracte posterior que finalment es va aprovar a partir de l'1 de juliol de 2022, el motiu de la queixa és la interpretació de l'estructura de preus, que es desglossa en un import fix i un import variable en funció del preu unitari dels àpats.

D'acord amb la documentació de l'expedient, cal destacar que en aquest contracte l'IMSS va estructurar les condicions econòmiques d'una manera diferent que en els contractes anteriors, ja que per primera vegada es va establir una part del preu amb un fix mensual (pels costos fixos del servei, que inclou una part fixa per àpat) i una part del preu variable en funció del nombre d'àpats servits i en la qual es defineix un determinat preu unitari per àpat.

En aquest punt, és pertinent assenyalar que, igual que en els contractes anteriors, el procediment d'adjudicació emprat va ser el negociat sense publicitat, és a dir, adjudicació directa i sense concurrència. Aquest procediment es va justificar pel fet que les prestacions només es podien encomanar a aquesta contractista per raons tècniques, una possibilitat prevista en l'article 168.a.2n de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic (LCSP).

Aquest procediment excepcional preveu que les parts han de negociar directament els termes del contracte sobre la base de les necessitats de l'Administració prefixades en els plecs (plec de clàusules administratives particulars i plec tècnic), en els quals consta un pressupost base (PBL) a partir del qual es negocia. Després, el licitador ha de presentar la seva oferta i, una vegada acceptada per l'Administració, es formalitza el contracte. Per tant, el règim jurídic bàsic del contracte són els plecs i l'oferta, dues condicions vinculants i finals per a ambdues parts.

En el cas que ens ocupa, la negociació econòmica va ser la següent:

- El pressupost base de licitació que constava en el plec de clàusules administratives particulars era:

Conceptes: <i>PREU BASE DE LICITACIÓ (PBL)</i>	Durada del contracte	Import total contracte per a 24 mesos a raó de 150 al dia	Import màxim per facturar mensualment, a raó de 150 al dia
Part fixa del cost	Per a 24 mesos	498.225 €	20.759,38 €
Part variable calculada a preus unitaris	Per a 109.500 àpats, durant 24 mesos, a raó de 150 àpats diaris	Preu unitari: 3 € Total part variable: 3 x 109.500 àpats = 328.500 €	Dependrà del nombre real d'àpats servits i facturats. El màxim seria 13.687,5 €.
Total	Per a 24 mesos	826.725 €	Màxim de 34.446,88 €

Font: Elaboració pròpia sobre la base de la documentació del contracte.

- El 17 de maig de 2022 l'entitat licitadora va presentar la seva oferta a la baixa, tant pel que fa a la part fixa com al preu unitari de la part variable. Dos dies més tard es va celebrar una mesa on es signar l'acta de negociació i s'hi va incorporar aquest document d'oferta:

Conceptes: <i>PREU OFERT</i>	Durada del contracte	Import total contracte per a 24 mesos a raó de 150 al dia	Import màxim per facturar mensualment a raó de 150 al dia
Part fixa del cost	Per a 24 mesos	394.151,52 €	16.422,98 €
Part variable calculada a preus unitaris	Per a 109.500 àpats, durant 24 mesos, a raó de 150 àpats diaris	Preu unitari: 2,84 € Total part variable: 2,84 x 109.500 àpats = 310.980 €	Dependrà del nombre real d'àpats servits i facturats. El màxim seria 12.957,5 €.
Total	Per a 24 mesos	705.131,52 €	Màxim de 29.380,48 €

Font: Elaboració pròpia sobre la base de la documentació del contracte.

- El 2 de juny de 2022 es va aprovar l'adjudicació del contracte segons l'oferta presentada; quant a l'ordenació de la despesa, el decret d'aprovació incloïa les fases A i D:

Conceptes: <i>PREU ACORDAT</i>	Durada del contracte	Import total contracte per a 24 mesos a raó de 150 al dia	Import màxim per facturar mensualment a raó de 150 al dia
Part fixa del cost	Per a 24 mesos	394.151,52 €	16.422,98 €
Part variable calculada a preus unitaris	Per a 109.500 àpats, durant 24 mesos, a raó de 150 àpats diaris	Preu unitari: 2,84 € Total part variable: hauria de dir 310.980 € (2,84 x 109.500 àpats), però s'arrossega la xifra de 328.500 € del PBL.	Dependrà del nombre real d'àpats servits i facturats. El màxim real amb preu unitari de 2,84 x 150 àpats diaris hauria de ser 12.957,5 euros. Però si es divideix 328.500 / 24 mesos = 13.687,5 €.
Total	Per a 24 mesos	722.651,52 €	Màxim de 30.110,48 € , però no és real perquè llavors se superaria el topall de 150 àpats diaris.

Font: Elaboració pròpia sobre la base de la documentació del contracte.

Aquestes quantitats són les que consten en el decret d'aprovació de l'adjudicació (AD), de data 2 de juny de 2022, i en la notificació de la resolució. D'acord amb la normativa aplicable, la notificació incorporava el peu preceptiu de recurs en què s'informava de la

possibilitat d'interposar un recurs especial de contractació, però l'adjudicatària no va fer ús d'aquesta possibilitat.

El diferencial entre els 328.500 euros i els 310.980 euros (17.520 euros, que suposen 730 euros mensuals) és el que les parts han interpretat de manera diferent.

- Per a l'IMSS, és un valor màxim autoritzat que no afecta el preu unitari establert, de 2,84 euros.
- Per a l'adjudicatària, és una part del preu que s'incorpora automàticament a la part fixa de 394.151,52 euros, i suposa 730 euros mensuals més, és a dir 411.671,52 euros.

En primer lloc, per interpretar correctament el valor dels imports del decret, convé adreçar-se a l'article 73.1 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, que estableix les fases de l'ordenació de la despesa pública i diferencia entre les següents:

- a. Aprovació de la despesa: que en els decrets consta amb la lletra A.
- b. Compromís (o disposició) de despesa: lletra D.
- c. Reconeixement de l'obligació: lletra O.
- d. Ordenació del pagament: lletra P.
- e. Pagament material.

Les quanties aprovades en les dues primeres fases (AD) efectivament són un import màxim de la despesa i l'Administració no té obligació d'esgotar-les. D'altra banda, les resolucions de reconeixement d'obligacions sí que són exigibles.

I, en segon lloc, cal recordar que, d'acord amb l'article 190 de l'LCSP, l'Administració contractant "té la prerrogativa d'interpretar els contractes administratius, resoldre els dubtes que ofereixi el seu compliment, modificar-los per raons d'interès públic [...]".

Per tant, la interpretació jurídicament correcta és la de l'IMSS.

No obstant això anterior, aquesta Sindicatura considera que, si els 310.980 euros ja incorporaven el màxim d'àpats del contracte per als dos anys a raó de 150 àpats al dia, **no tenia sentit consignar un import superior.**

En conclusió, aquesta Sindicatura creu que la confusió podria ser fruit d'un error, i que **hauria calgut una rectificació d'error material del decret** d'acord amb l'article 109.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques:

Les administracions públiques poden rectificar, així mateix, en qualsevol moment, d'ofici o a instància dels interessats, els errors materials, de fet o aritmètics existents en els seus actes.

L'IMSS argumenta que es va reunir en diverses ocasions amb la contractista per aclarir la discrepància, però és evident que les explicacions donades no van ser eficaces i les inquietuds de la contractista no es van dissipar.

D'altra banda, la tesi sostinguda per l'adjudicatària que el diferencial era absorbit per la part fixa del contracte no té cap fonamentació jurídica i és contrària als seus propis actes, ja que va fer una oferta a la baixa per un import molt concret pel que fa al preu unitari.

5. Conclusions

Després d'analitzar tota la informació que conté l'expedient, aquesta Sindicatura arriba a les conclusions següents:

- Respecte de la demora entre els dos contractes objecte de la queixa, aquesta Sindicatura considera que **no s'observen indicis d'una possible manca de diligència**, ja que s'evidencia la predisposició de l'IMSS per mantenir un diàleg amb la contractista. Va entomar els actes preparatoris del contracte i va buscar una solució tècnica per regular el període transitori.
- Respecte de la naturalesa dels acords de continuïtat, no hi ha dubte que és un instrument que **s'ajusta a la normativa**. Revisats els tràmits duts a terme, es conclou que es van fer d'acord amb el règim legal aplicable i amb la **conformitat** de la contractista. També queda acreditat que aquesta no va interposar cap recurs contra els acords de continuïtat.
- Respecte al **preu** aplicat als acords de continuïtat durant el primer semestre del 2022, que es va basar en el del 2021, es considera que aquest criteri **va ser procedent**, ja que qualsevol increment hauria vulnerat l'article 29.4 de LCSP.
- Respecte de la **reclamació patrimonial**, el temps de resolució ha superat amb escreix el que es consideraria un termini raonable, ja que el pronunciament s'ha comunicat, com a mínim, amb **deu mesos de retard**.
- Respecte de la discrepància tècnica quant a la interpretació de l'estructura de preus del segon contracte, es considera més correcta la interpretació de l'IMSS, tot i que la confusió era previsible i hauria calgut una rectificació d'error material.

DECISIÓ

D'acord amb el que disposen l'article 143 de la Carta municipal de Barcelona i el reglament que regula la Sindicatura de Greuges de Barcelona, aquesta institució té com a missió valorar si s'ha produït un greuge. Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació de l'Institut Municipal de Serveis Socials ha estat ajustada a dret, però podria haver sigut més eficaç en la resposta a les sol·licituds de l'entitat a fi de garantir millor el dret a una bona administració.**

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura emet la decisió següent:

- **Recordar a l'Institut Municipal de Serveis Socials (IMSS)** que té l'obligació de resoldre expressament les reclamacions i les peticions de les prestatàries de serveis públics, així com vetllar per establir una comunicació eficaç que garanteixi una prestació adequada del servei.
- **Recordar a la contractista** que l'actuació de l'IMSS s'empara en l'article 1.1 de l'LCSP, que estableix, com a finalitat de la llei, la d'assegurar una utilització eficient dels fons públics en connexió amb l'objectiu d'estabilitat pressupostària i control de la despesa.

Aquesta resolució es comunicarà a l'òrgan municipal competent, se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari i s'informarà la persona interessada del seu contingut.